

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır: [<http://www.risaleonline.com/soru-cevap/hz-isanin-tekrar-gelisi>]

[Ahirzaman ve Kıyamet Alametleri](#)

Soru

Hz. İsa'nın Tekrar GeliŐi

Hz. İsa as.ın yeryüzüne tekrar gelmesi Risale-i Nur'da nasıl izah ediyor? Gelince tanıyacak mıyız?

Cevap

Bediüzzaman Hazretleri, 15. Mektub'da bunu uzunca izah eder. Öncelikle [Őu linkte](#) verilen cevabı, sonra aŐaŐıdaki Üstad'ın kendi izahlarını okuyabilirsiniz.

"Hadıs-i sahihte rivayet edilen: "Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın geleceğini ve Őeriat-ı İslâmiye ile amel edeceğini, Deccal'ı öldüreceğini" imanı zaif olanlar istib'ad ediyorlar. Onun hakikati izah edilse, hiç istib'ad yeri kalmaz. Şöyle ki:O hadısın ve Süfyan ve Mehdi hakkındaki hadıslerin ifade ettikleri mana budur ki: Âhirzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak: Birisi: Nifak perdesi altında, risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek Süfyan namında müdhiŐ bir Őahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, Őeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebvînin silsile-i nurânisine bağlanan, ehl-i velayet ve ehl-i kemalin başına geçecek Âl-i Beytten Muhammed Mehdi isminde bir zât-ı nurânî, o Süfyan'ın Şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi öldürüp dağıtacaktır. İkinci cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüd eden bir cereyan-ı Nemrudane, gittikçe âhirzamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyla intıŐar ederek kuvvet bulup, uluhiyeti inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl bir padiŐahı tanımayan ve ordudaki zabitan ve efrad onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahŐi bir adam, herkese, her askere bir nevi padiŐahlık ve bir gûna hâkimiyet verir. Öyle de: Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük Nemrud hükümünde nefislerine birer rububiyet verir. Ve onların başına geçen en büyükleri, ispiritizma ve manyetizmanın hâdisatı nev'inden müdhiŐ hârikalara mazhar olan Deccal ise; daha ileri gidip, cebbarane surî hükümetini bir nevi rububiyet tasavvur edip uluhiyetini ilân

eder. Bir sineğe mağlub olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın uluhiyet dava etmesi, ne derece ahmakçasına bir maskaralık olduğu malûmdur. İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli görüldüğü bir zamanda, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın şahsiyet-i manevîyesinden ibaret olan hakikî İsevîlik dini zuhur edecek, yani rahmet-i İlahiyenin semasından nüzul edecek; hâl-i hazır Hristiyanlık dini o hakikata karşı tasaffi edecek, hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-i İslâmiye ile birleşecek; manen Hristiyanlık bir nevi İslâmiyete inkılab edecektir. Ve Kur'ana iktida ederek, o İsevîlik şahs-ı manevîsi tâbi' ve İslâmiyet metbu' makamında kalacak; din-i hak bu iltihak neticesinde azîm bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevîlik ve İslâmiyet ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken; âlem-i semavatta cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsa Aleyhisselâm, o din-i hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sadık, bir Kadir-i Külli Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır; madem Kadir-i Külli Şey' va'detmiş, elbette yapacaktır. Evet her vakit semavattan melaikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz'eden (Hazret-i Cibril'in "Dıhye" suretine girmesi gibi) ve ruhanîleri âlem-i ervahtan gönderip beşer suretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misaliyle dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelal, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ı, İsa dinine ait en mühim bir hüsn-ü hâtimesi için, değil sema-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsa, belki âlem-i âhiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, yine şöyle bir netice-i azîme için ona yeniden cesed giydirip dünyaya göndermek, o Hakîm'in hikmetinden uzak değil.. belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için va'detmiş ve va'dettiği için elbette gönderecek. Hazret-i İsa Aleyhisselâm geldiği vakit, herkes onun hakikî İsa olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb ve havassı, nur-u iman ile onu tanır. Yoksa bedahet derecesinde herkes onu tanımayacaktır." (15. Mektub)